

õhto hiljani, ollid keik paigad tõteggiaid täis, ni hāsti ulitsate peal, kui kaugelt līnna ūmber kaudo; muist kāisid pude otsas, ja murdsid oksī mahha, teised kandwad koeo; muist towad rohto ja keik suggust ehhituše tarwidust, ehhitawad ued maead jure ja kašwatawad omma lapsed sure armaštuše ja kaštinuše sees ja õppetawad neid norelt tõdd teggema, et nende mele wallatus ei sa tulla. Juhtub ūhhe koorm raske ollema, et jõud peale ei hakka, siis kargawad teised kohhe, ilma kutsumatta appi. Politsei kohtul on seal līnnaš wāgga wāhhe teggemist; sest seal ei olle mitte ūhte kõrtso, egga muud selle sarnast, kus rahwas woiks aega wita ehk ennast kullutada ja nenda ei olle seal siis ka rido egga taplemist, ei wargust egga muud pahha ello kōmbet egga nukrat meelt, waid aina tõ-hool ja rahho ello allati nende jures nāhha.

Kord juhtus ūhhel pallawal pāwal suur õnetus. Wannemad ollid omma walges korrikas lapsed, līnna wārrawatte ette, soja pāwa kätte mahha pannud, et piddid tuleš, soja

pāwa ees, kōšsuma, seal tulli korraga suur Koljat metsast wālja. Wārrawa wahhid andsid kōl kohhe arro; — miš modo, sedda ma ei tea; — trummu egga pašsunat neil ei olnud keige līnna sees; agga ommeti on se tõšsi.

Kui se suur Koljat līnna liggi sai, kargas keik rahwas līnnast wālja, omma lapsi ārra wõtma; agga enne, kui keik lapsed kās ollid, tulli se suur mees jubba liggi, astus ūhhe jallaga ūllewelt kēst paika līnna ja muljus korraga ennam, ku sadda ulitsad keige maeadega kōkko. Sa kui nüüd keik ulitsad seggaminne ollid ja iggamees hāddaga ārrapeašmiše peale mõtles, kummardaš Koljat kui aea-witeks ja kiskus mitto ulitsad seggaminne, miš temmale rõmo nāitš teggewad, kui ta nāggi, et wannemad laste pārrast hāddaš ollid.

Siiški ei kartnud līnna rahwas omma suurt waenlast, waid noremad ja tuggewamad kargasid saddade ja tuhhandete kaupā temma peale ja torkisid tedda nenda lābbi, et kange